

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Варна, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Даниела Ил. Писарова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разглежда докладваното от Георги Йовчев Въззивно търговско дело № 20223001000460 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.613а, ал.1 ТЗ вр. чл.258 и следв. ГПК.

Предмет на обжалване е решение на ОС – Добрич от 07.04.2022 г., постановено по т.д.143/2021 год., с което е отхвърлена молбата на „АЛМЕР“ ЕООД, със седалище гр.София, за откриване на производство по несъстоятелност на „РЕМИН“ ЕООД, със седалище гр.Добрич, поради неплатежоспособност.

Във въззивната жалба се сочат допуснати нарушения при постановяване на решението, изразяващи се в противоречие с материалния закон, необосновани изводи и нарушение на процесуалните правила.

В писмен отговор, насрещната страна „РЕМИН“ ЕООД, оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението.

За да се произнесе по спора, съставът на въззивния съд взе предвид следното:

Производството пред ДОС е образувано по молба на „АЛМЕР“ ЕООД, ЕИК 131142597, със седалище гр.София за откриване на производство по несъстоятелност на „РЕМИН“ ЕООД, ЕИК 124707355, със седалище гр.Добрич, поради неплатежоспособност. В молбата се твърди, че молителят е кредитор на ответното дружество по силата на неформални договори за покупко-продажба на стоки и услуги, обективирани във фактури издадени между страните, за периода 2015 г. – 2017 г. Молителят „АЛМЕР“ ЕООД твърди, че в качеството си на продавач е доставил на „РЕМИН“ ЕООД описаните във фактурите стоки. Излага, че фактурите са надлежно осчетоводени от двете страни, настъпил е падежа за плащане, но са останали непогасени задължения в размер на 40 833.37 лв., потвърдени от длъжника с писмо за потвърждаване на задължения към 31.12.2017 г. с изх. №102/11.06.2018 г.

Ответникът „РЕМИН“ ЕООД е депозирал писмен отговор, в който излага, че не са налице предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност спрямо дружеството.

Обжалваното решение на ДОС, с което молбата за откриване на производство по

несъстоятелност е отхвърлена при направен извод за липса на състояние на неплатежоспособност на длъжника е валидно, постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, и съдържащо реквизитите по чл. 236 ГПК, както и допустимо.

По същество решението е правилно, като съображенията на състава на ВАпС са следните:

Между страните не се спори, а и от събраните по делото писмени доказателства, както и от заключенията на вещите лица в двете съдебни инстанции се установява, че молителят "АЛМЕР" ЕООД, ЕИК 131142597, със седалище гр.София, има изискуемо вземане към „РЕМИН“ ЕООД, ЕИК 124707355, със седалище гр.Добрич в размер на 40833.42 лева.

С оглед търговското качество на страните и нормата на чл.286 от ТЗ, съдът приема, че вземанията на молителя са основани на търговска сделка.

Състоянието на неплатежоспособност се преценява от съда към момента, в който формира решението си въз основа на всички събрани по делото доказателства и към този момент следва да са налице всички определени в ТЗ характеристики на неплатежоспособността, респективно свръхзадължеността.

Съобразно постоянната практика на ВКС, обективирана в решение № 32/17.06.2013 год. ВКС по т.д. № 685/2012 год., II т.о. с оглед въведеното от чл.621а ал.1 т.2 ТЗ силно служебно начало, съдът дължи комплексна преценка на компонентите на актива и пасива и корекционно преизчисление на коефициентите за ликвидност в качеството им на средство за установяване цялостното икономическо състояние на длъжника.

В съответствие с изложеното, съдът намира, че дължимият анализ за действителното дружествено състояние следва да се осъществи преимуществено въз основа заключението на ССЧЕ, прието от въззивната инстанция, което е базирано на корекционно изчисляване на релевантните за неплатежоспособността коефициенти.

Следва да се посочи, че всички презумпции за неплатежоспособност, визирани в чл. 608 ТЗ, имат оборим характер и са само средство за разместване на доказателствената тежест при установяване на основния факт дали длъжникът е изпаднал в състояние на неплатежоспособност. Ето защо, за да се направи извод за наличие на състояние на неплатежоспособността е необходимо да се установи трайно обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си по чл. 608 ТЗ чрез коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова автономност/задлъжнялост.

Видно е от заключението, че съобразно изготвения алтернативен счетоводен баланс към 30.09.2022 г., „РЕМИН“ ЕООД разполага с краткотрайни активи в размер на 637 хил. лв., от които 439 хил. лв. материални запаси, 177 хил. лв. и 21 хил. лв. парични вземания по разплащателни сметки. Същевременно предприятието няма непогасени публични задължения.

Краткосрочните задължения на дружеството са в размер на 58 хил.лева, от които 41 хил.лева са към въззивното дружество.

Коефициентът на обща ликвидност счетоводните баланси на дружеството към 31.12.2020 г. е 10.03, към 31.12.2021 г. е 11.07, към 30.09.2022 г. е 10.80, а по изготвения от вещото лице алтернативен счетоводен баланс към 30.09.2022 г. е 8.66. Коефициентът на обща ликвидност се явява основен показател за състоянието на неплатежоспособност при действителна ликвидност на всички елементи от краткотрайните активи, участващи при формирането му, което обуславя извода на съда, че дружеството разполага с достатъчно краткосрочни активи за посрещане на текущите си задължения, т.е. не е в състоянието на неплатежоспособност.

Коефициентът на бърза ликвидност също е в приемливи граници 3.36 по счетоводните баланси на дружеството и 1.22 по алтернативния баланс, тоест дружеството не само, че разполага с активи, но и с бързо ликвидни активи (краткосрочни инвестиции и

парични средства), с които да обслужва краткосрочните си задължения. Останалите два коефициента на ликвидност - незабавна и абсолютна не са решаващи за преценка на състоянието, доколкото не се очаква, а и извън разумното стопанско поведение във всеки момент едно дружество да може незабавно да заплати краткосрочните си задължения. Стойността на показателя за финансова автономност към 30.09.2022 г. е над препоръчителните стойност – 7.90, тоест предприятието покрива целия привлечен капитал със свой собствен, или дружеството не е зависимо от кредиторите си. На този фон без значение е, че дружеството не осъществява по настоящем стопанска дейност.

Извършената след изготвяне на заключението на вещото лице продажба на материални активи по договор от 06.02.2023 г. не променя извода на съда, тъй като балансовата стойност на продадените активи е в размер 185 хил лева, а цената за която са продадени е 230 хил. лева, т.е. стойността на краткотрайните активи в резултат на продажбата се е увеличила с 45 хил.лева.

При това положение единствено възможен е извода, че „РЕМИН“ ЕООД не е неплатежоспособно.

Поради съвпадение на правните изводи на двете съдебни инстанции по съществото на спора, първоинстанционното решение следва да се потвърди.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение на ОС – Добрич от 07.04.2022 г., постановено по т.д.143/2021 год., с което е отхвърлена молбата на „АЛМЕР“ ЕООД, със седалище гр.София, за откриване на производство по несъстоятелност на „РЕМИН“ ЕООД, със седалище гр.Добрич, поради неплатежоспособност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на Република България в 7-мо дневен срок от съобщението до страните, при условията на чл.280, ал.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____